

prima instanță: S. Garștea-Bria
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

nr. 2rac-376/16

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Autoritatea Aeronautică Civilă

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Autorității Aeronautică
Civilă împotriva Societății Comerciale „Megaviation” Societate cu Răspundere
Limitată cu privire la constatarea legalității suspendării actului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă și menținută
hotărârea primei instanțe

constată:

La 13 august 2015, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Megaviation” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la constatarea legalității suspendării actului.

În motivarea acțiunii a invocat că operatorul aerian SC „Megaviation” SRL
s-a adresat cu cerere prin care a solicitat suspendarea termenului de valabilitate a
Certificatului de operator aerian AOC nr. MD016 eliberat la 14 martie 2015 în
legătură cu radierea din Registrul aerian a aeronavei Yak-42 cu numărul de
înmatriculare ER-YCH.

Afirmă că certificatul de operator aerian este documentul care atestă
autorizarea unui operator aerian de a efectua operațiuni de transport aerian
comercial și care atestă capacitatea de a efectua operațiuni de transport aerian
comercial în condiții de siguranță a zborurilor.

Sușține că SC „Megaviation” SRL nu îndeplinește condițiile legale de
deținere a certificatului de operator aerian deoarece nu este proprietar sau posesor
al vreunei aeronave.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5 alin. (1), (2), (3) lit. e),
(9), art. 6 alin. (1), 7 alin. (1) din Legea aviației civile, art. 10 alin. (1), (2) lit. a)
din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, pct.

8 alin. (9) din Regulamentului privind organizarea și funcționarea Autorității Aeronautice Civile.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea legalității suspendării pe termen de 6 luni valabilitatea certificatului de operator aerian AOC nr. MD-O 16 din 14 martie 2015 al operatorului aerian SC „Megaviation” SRL, începând cu 10 august 2015 și interzicerea efectuării activității de transport aerian comercial din data suspendării certificatului de operator aerian AOC nr. MD-O 16 din 14 martie 2015.

Prin hotărârea judecătorei Botanica din 21 august 2015 acțiunea a fost admisă parțial, a fost sistat temporar pe termen de 2 luni din data întrării în vigoare a hotărârii instanței de judecată, valabilitatea certificatului de operator aerian AOC nr. MD 016, emis de Autoritatea Aeronautică Civilă la 14 martie 2015, pe numele companiei SC „Megaviation” SRL, în rest cerințele au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 august 2016, Autoritatea Aeronautică Civilă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată și anume Legea aviației civile, aplicând Legea cu privire la principiile de bază a activității de întreprinzător, fapt care a dus la adoptarea unei hotărâri greșite.

Remarcă că chiar și în ipoteza aplicării corecte a Legii cu privire la principiile de bază a activității de întreprinzător, instanța nu a ținut cont și nu a aplicat prevederile art. 7 din legea stipulată, care spune că condițiile tehnice, sanitare, standardele, alte documente similare în continuare - documente normativ-tehnice sunt obligatorii în cazul în care sunt stabilite prin legi.

Totodată remarcă că instanța de fond și cea de apel au dat o interpretare eronată Legii privind actele legislative, statuând că Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător este legea specială ce reglementează suspendarea autorizațiilor pentru activitatea de întreprinzător și nu au aplicat prevederile Legii aviației civile.

Astfel recurentul a indicat că instanța de apel, în mod eronat a statuat că, nefiind publicate în Monitorul Oficial Reglementările Aeronautice Civile, acesta nu sunt acte legislative deoarece, fiind o lege specială în acest domeniu și cuprinzând un cerc restrâns de persoane, Ordinul Administrației de Stat a Aviației Civile nr. 66/GEN din 28 iunie 2005, a fost publicat în MO nr. 92-94/325 din 08 iulie 2005. Astfel, potrivit pct. 6 al respectivului Ordin Reglementările Aeronautice Civile au intrat în vigoare încă la 08 iulie 2005.

A mai indicat că instanța de apel nu a ținut cont și a aplicat prevederile art. 3 alin. (2) Cod civil care prevede că actele normative subordonate legii se

aplică la reglementarea raporturilor civile doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Indicând că Reglementările Aeronautice Civile sunt aplicabile situației date deoarece sunt emise în temeiul Legii aviației civile.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 7 Cod civil dacă prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sunt stabilite alte dispoziții decât cele prevăzute de legislația civilă se vor aplica dispozițiile tratatului internațional.

Remarcă în acest sens că Reglementările Aeronautice Civile sunt elaborate și adoptate în concordanță cu art. 12 al Convenției de la Chicago, astfel instanțele ierarhic inferioare urmau să aplice prevederile Reglementărilor Aeronautice Civile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 124), recepționată de recurent la 13 iunie 2016, (f. d. 135).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs nu se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Autoritatea Aeronautică Civilă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu